

Raatte FOTKA

DOMIN: Hledám nového otroka. Já 43/180/88/22/5

Killer: já

DOMIN: Popiš se, sube.

Killer: Co mám napsat?

DOMIN: Věk, výška, váha.

Killer: 17 let, 178 cm, 72 kg

DOMIN: Pták?

Killer: Jakej pták?

DOMIN: Jakýho máš ptáka?

Killer: Jak dlouhýho?

DOMIN: ano

Killer: 14 cm

DOMIN: Mám rád malý ptáky.

Killer: ☺

DOMIN: A šířka?

Killer: To jsem si neměřil.

DOMIN: Tak přibližně.

Killer: Obejmu ho prostředníčkem a palcem. Když je trochu dám od sebe.

DOMIN: OK. To je tak akorát. Odkud jsi?

Killer: z Chebu

DOMIN: Já z Brna.

Killer: ☹

DOMIN: Máš fotku?

Killer: ne

.....
Armyboy: někdo na uniformy, šikan, trestné cvičení

Killer: já

Armyboy: popiš se

Killer: 17 let, 178 cm, 72 kg

Armyboy: co tě bere

Killer: v sexu nebo v sm?

Armyboy: v sm

Killer: výprasky, šikana, výslech, mučení

Armyboy: jsi sub nebo dom?

Killer: sub

Armyboy: máš fotku?

Killer: ne

Armyboy: škoda

.....
Pisscatboy: někdo na něco?

Killer: na co?

Pisscatboy: máš rád piss?

Killer: jo

Pisscatboy: a kaviár?

Killer: jakej kaviár?

Pisscatboy: hovna
Killer: jako že mi bude někdo srát do huby?
Pisscatboy: jo
Killer: to ne. To by se mi zvednul kufr
Pisscat boy: Máš fotku?
Killer: ne

.....
Ballboy: jakýho máš ptáka?
Killer: 18 cm
Ballboy: a koule?
Killer: normální
Ballboy: jak máš dlouhej pytel?
Killer: no různě. Když si honím, tak je kratší. Jindy delší.
Ballboy: mám rád velký koule a dlouhý pytlíky
Killer: ☺
Ballboy: máš fotku?
Killer: ne

.....
Spankmen: někdo na výprasky?
Killer: já
Spankmen: popiš se, zmrde
Killer: 17 let, 178 cm, 72 kg
Spankmen: OK. Co tě bere?
Killer: no, výprasky
Spankmen: a co sex?
Killer: no sex taky
Spankmen: Kdy se můžeš dostavit?
Killer: příští víkend
Spankmen: OK. Máš fotku?
Killer: ne

.....
Tortureman: někdo na výslech v mučírně?
Killer: já
Tortureman: OK. Přijmu tě, zmrde, na lekci, ale pošli mi na mejla tortureman@centrum.cz nahý fotky zepředu, zezadu a z boku s nahoněným ptákem
Killer: nemám fotky
Tortureman: to je divný, že dneska mladej kluk nemá mobila s foťákem
Killer: nemůžu mít všecko najednou. Počítač mám teprv od Vánoc
Tortureman: až budeš mít fotky, tak se ozvi

.....
Tak jsem viděl, že bez fotek se na netu nechytám a k žádný akci, ani lekci se nedostanu. Novej mobil s foťákem je v nedohlednu, naši mi sedm tisíc na něj nedají, i kdybych ten starej mobil ztratil.
Potřebuju nutně svoje erotický fotky.
Vzpomněl jsem si na Ivana. Je to fotograf a dělá super obrázky a portréty. Já nevím, jestli je taky buzík (protože v ateliéru s ním je jedna holka), ale vede dost přiteplalý řeči, chodí jako ženská a když mluví, tak to protahuje jako transka.

Zašel jsem za ním a udělali jsme super snímky. Já jsem nechtěl fotky úplně nahý, jenom takový napůl – do půl těla, kalhoty stažený na půl žerdi, rozepnuté zip... Jenže von mě přemluvil, abych šel donaha, že to bude suprovější. Tak jsem ho poslechl a nafotili jsme plno snímků: jako nahej Tarzan, jak si ho honím, jak olizuju nastříkanou mrdku z ruky, s vystrčenou prdelí, s prstem zastrčeným v díře... Já byl jak v rauši, dělal jsem, co fotograf řekl.

Pak mi ty fotky stáhnul na flešku a doma jsem si to přendal do počítače.

Pak jsem si ty fotky v kompu pořád prohlížel, zvětšoval jsem je a zkoušel jsem si je posílat na svoje jiné adresy. Bylo to super perfekt.

No a pak když jsem šel zase na chat, tak jsem vždycky nějakou fotku těm nickům poslal. Vždycky slibovali, že pošlou svoji, ale přišly mi čtyři. Od ostatních jsem nedostal nic.

A když jsem tu fotku poslal, tak přestali odpovídat. Bylo to stejný, jako když jsem ještě fotky neposílal, protože jsem je neměl.

Někdo zvoní. Jdu otevřít. Stojí tam souseď a jak mě uviděl, nějak divně se zatvářil. Zdálo se mi, že je to kvůli tomu, jak jsem svlečený do půl těla.

„Jé, ty jsi, Kubo, doma? Já myslel, že jsi na tréninku.“

„Co bych dělal v půl jedenáctý večer na tréninku?“

„No, já myslel. To už je tolik? Hele, je táta doma?“

„Jo, je. Ale má nějakou práci.“

„Hele, zavolej mi ho na chvíli, jo?“

„No dobrý. Táto, je tady Novotnej, něco ti chce.“

Než jsem se zdekoval do svého pokojíku, ještě jsem zaslechl, jak souseď šeptá fotříkovi: „Teda, Vašku, tohle tě bude určitě zajímat.“

Já zalez do svého a oni šli do obejváku.

Pak jsem slyšel, jak Novotný odchází, na chodbě se loučili, táta mu za něco děkoval a pak zamknul dveře na schodiště.

Pak otevřel dveře, nakouknul dovnitř a říká: „Jakube, jestli máš čas, tak zajdi ke mně.“

Myslel tím do své pracovny. Jak řekl zajdi, tak z toho kouká nějaký pohovor nebo průser. To nebylo na výběr. Kdybych hned nezašel, vtrhnul by ke mně a přivedl by si mě k sobě za vlasy.

Tak jsem vypnul počítač a zašel k němu radši hned.

Vypadal dost nasraný: „Můžeš mi tohle, prosím tě, vysvětlit?“

„Vo co gou?“

„Hele, nech si těch píčovín a odpověz!“

Teď jsem viděl, že má na stole několik vytištěných stránek. A kurva, že já jsem nechal někde ležet vytištěný porno stránky, který si dost často stahuju pro sebe nebo pro kámoše. Snažil jsem se přes jeho rameno zahlédnout, co na nich je.

„To mám půjčený vod kámoše.“

„Co máš půjčený vod kámoše? Tohle přines' teď Novotnej. Jen si to prohlídni, fešáku. A pořádně!“ a strčil mi to k nosu.

No normální gay porno obrázky.

Jenže teď jsem ztrnul. Mezi těma nahejma a souložícíma klukama bylo několik mejch fotek. A v těch nejlepších pozicích. No píča kurva prdel, to mám teda zavařenej průser jak mraky.

„Jak je to možný, že jseš na těch fotkách i ty?“

„No já nevím. Asi mě někdo vyfotil. Tajně nejspíš.“

„Jo tak von tě někdo vyfotil v tvým pokoji tajně. Vloupal se k nám do bytu, schoval se u tebe ve skříni a klíčovou dírkou tě fotil, když si honíš klacka.“

„No asi jo.“

„Kurva, nesor mě, Jakube, nebo ti rozmlátím držku.“

„No já nevím, jak se to na ty stránky dostalo.“

„Jo ty nevíš? Zato já si to umím živě představit. Dal je tam nějaký pedofilní buzerant. Ale kdo mu je dal? A kdo ty fotky dělal? To by mě zajímalo.“

Viděl jsem, že další zapírání by jen zhoršovalo už beztak nasrávací atmosféru, tak jsem to vyklopil.

„Kundo jedna, ty se chceš živit prostitucí? Anebo chceš bejt pornoherec a hrát v buzerantskej filmech? Doprdele, a co na to řeknou lidi v ulici a v práci? Já budu kvůli tobě chodit domů kanálama. A máma to ví, že seš buzerant?“

„Jo, ví.“

„No to mám teda štěstí. Kluk je buzerantská šlapka a máma ho kreje.“

„Dyť to dneska už nevadí, že je někdo gej.“

„Jestli to nějakým teploušům nevadí, tak mně to teda vadí. To teď abysme vždycky po tobě desinfikovali prkýnko na hajzlu, když tam půjdeš. Udělám na dveře signální fotobuňku na osobu, aby to v chodbě houkalo, pokaždý když tam půjdeš. A máma vždycky vyběhne s lyzolem a s gumovejma rukavicema, aby ho po tobě utřela. Ty bys to odbyl a nakazil bys siflem nebo aidsem celou rodinu.“

„Tati.“

„A budeš se mejt a sprchovat ve sklepě. A místo těch tvech smradlavejch sprejů se budeš natírat dezinfekcí.“

„Přeháníš.“

„No, jasně. A vyhonit si ho od teď půjdeš vždycky rovnou do popelnice, aby se máma nenakazila při praní. A eště tu popelnici označím černo žlutýma pruhami a napíšu na ni NEOTVÍRAT, NEBEZPEČÍ INFEKCE.“

„Táto, já nejsem žádná šlapka. Akorát mě normálně vzrušujou kluci místo holek.“

„Voni ho vzrušujou kluci. Já abych se začal taky bát, jestli tě nevzrušuju.“

„Ty mě nevzrušuješ.“

„No, dobře. Ale nakazit mě můžeš.“

„Všichni kluci nejsou přece nakažení.“

„Ty tak poznáš, ty kreténe, kterej je nakažený a kterej ne.“

„Ty, co já znám, nakažený nejsou.“

„Tak abychom to uzavřeli. Ty fotky roztrháš a nikam je posílat už nebudeš.“

„Ty jsou uloženy v kompu.“

„Tak to všechno vymažeš. Já bych ti ten počítaš nejradsí roztlouk' kladivem. Ale já ti ho zavřu do sklepa. Nebo radši ho prodám.“

„Koupil jsem si ho za svý.“

„Drž hubu, hajzle. A hele, nemysli si, že jsme skončili. Seřežu ti prdel do modra, aby tě ty buzerantský choutky přešly.“

„Tati, homosexualita je přirozený menšinový sexuální chování.“

„Zavři držku a svlíkni si nohavice. A dej mi svůj řemen.“

To už jsem poznal, kdy smlouvání nemá naději. A navíc jsem dneska měl v riflích opasek s kovovejma cvočkama. To zas bude masakr.

„Tak dělej, ať to mám za sebou.“

Zul jsem boty, stáhnul ponožky, spustil zip a rifle. Jenom ve slipech jsem vytáhnul z riflí širokej těžkej řemen po celý dýlce ozdobenej čtyřma řadama kovovejch cvočků a podal jsem ho fotříkovi.

„To si ze mě děláš prdel, že si jdeš pro vejprask ve slipech?“

„Nedělám,“ a stáhnul jsem si ty slipy.

„Pokračuj!“

Přehnul jsem se přes postranní opěradlo pohovky, ruce jsem natáhnul dopředu, nohy jsem zapřel o zem.

„Tak, ty gáji, budeš si počítat a po každý ráně řekneš: BUZERANTI JSOU PERVERZNÍ HNUSÁCI A JÁ UŽ SE NIKDY S ŽÁDNÝM TEPLOUŠEM SLEJZAT NEBUDU.“

Táta se rozmáchnul, řemen zasvištěl a dopadnul na můj vystrčenej zadek. Táta ho nepřeložil, tak to víc bolí. A ještě navíc ty cvočky se při každý ráně zamáčkly do kůže a do svalů na prdeli. Každá rána byla na zadku vidět – červenej pruh s tmavejma okrajema a uvnitř čtyři řady bílejš koleček, který brzo naběhly krví.

Nakrucoval jsem se proti řemenu stranou, která nebyla tolik cítit, ale po několika ranách to už nepomohlo. Zvedal jsem se. Otec mě vždycky shodil za hlavu zpátky. Sténal jsem, vzdychal, táhle vykřikoval čísla a drmolil jsem tu idiotskou prupovídku. Zvedal jsem trup nahoru do oblouku, snažil jsem se krýt zadek rukou, ale vždycky jsem dostal švihaneč do dlaně.

Při třicátý jsem začal prosit: „Táto, prosím tě, už mě nebij, to stačí.“

„Mně to nestačí. Budu tě řezat tak dlouho, dokud ti to buzerantství nevyleze nosem a prdelí ven.“

Rány dál dopadaly.

„Zas nebudu moct jít tři nedělel svlečenej ven.“

„To je dobře. Teď už vím, proč se ti to tak líbí. Aby na tebe mohli čumět chlapi a honit si z tebe ptáky. Ale to přestane, teplouši.“

„Táto, to je vrozený.“

„Jo, tak vrozený. My jsme s mámou šukali normálně, tak nevím, proč bys ty měl bejt najednou buzík.“

Už jsem brečel: „Táto, už ne. Už nemůžu.“

To už byla asi padesátá rána, prdel mě páčila, několik ran jsem chytil i na záda a jak jsem se všelijak kroutil, měl jsem pruhy i na žebrech a přes prsa.

Přestal jsem počítat a odříkávat tu mantru. Fotr mi to nepřipomínal, ale řezal mě dál. Brečel jsem, svaly na prdeli mi samy vibrovaly.

„Táto, už ne, prosím.“ Snažil jsem se zvednout.

„Kurva, lež, perverzák. Vod buzerantů ti vejprask vadit nebude, co? Ale když ti ho dávám já, tak děláš divadlo.“

Bylo to marný. Myslím že jsem schytl stovku ran. Nevím, jestli fotřík ke konci počítal, a já už jsem si to taky plet'.
Konečně to přestalo.

„Tak a na hodinu si klekneš na chodbě a pod kolena si vemeš rohož z koupelny. (Je z plastových tyčí trojhrannýho průřezu). No potěš, to si ještě užiju.“

„A měsíc zaracha. Až do půlky prázdnin. Žádný courání, žádný koupaní, žádněj počítač, žádná televize. Budeš se učit nebo pomáhat mámě.“

„Tati, to je dlouho.“

„Nemel, nebo dostaneš znova.“

Tak jsem zmlknul, kolena mě tlačila a já vyhlížel černou budoucnost. Bez počítače!

